

ваше да се мая тукъ тамъ, за да не би да ме прѣпече отъ подиръ слънцето много и да не стигна на врѣме за да си и по почина. Отъ вѣщ селото пжтьтъ се бѣше пакъ запрашилъ, срещяхъ людие отъ ближнитѣ села, които кръстосвахъ съ добитъцитѣ си по нивитѣ, отъ които едни отъ тѣхъ карахъ къмъ селото, други извѣнъ него, щото да давамъ внимание на тѣхъ си нѣмаше мѣстото, та си слѣдвахъ пжтьтъ, като бѣхъ занятъ съ разни мисли на това дѣто злото се увеличаваше отколкото да се смалѣва.

Изминяхъ нѣщо единъ часъ и половина, наближихъ селата Малко и Голѣмо Кадиево, видѣхъ на двѣ три мѣста падижли руски конѣе, утрѣпани и захваишли да вопятъ отъ разлагаишето имъ на слънчевата горещина та се не миноваше покрай тѣхъ, щото рѣкохъ си на умѣтъ тий трѣбва да се тадева на близу. Изминяхъ около $1\frac{1}{2}$ часъ и видѣхъ по пжтьтъ крайнитѣ кръстци отъ пожнатитѣ ниви прѣснати и развалени; при това пристигнахъ ме нѣкои и други селяне отъ подиръ, едни отъ тѣхъ се отбѣхъ отъ пжтьтъ си и зеха да хранягъ съ снопитѣ конѣетѣ си, азъ имъ възразихъ на тая постыжка; нѣ тий ми отговорихъ че руситѣ сега не ти жалятъ турскитѣ снопи, и си хранятъ съ тѣхъ конѣетѣ както си щжтъ, като да сж тѣхци. На друго мѣсто пакъ на опаки, онѣзи отъ приходнитѣ отъ градътъ къмъ селата и тии правихъ подобно нѣщо, като давахъ на конѣетѣ си да яджтъ безъ милость само класовѣтъ; нѣ чухъ и разбрахъ единъ пжтъ, нѣмаши нужда да ми се повтаря и да имъ забѣлѣжвамъ, за да си неспатя нѣщо и си гледахъ пжтьтъ.

Тукъ да видя русцитѣ, тамъ да ги видя най-послѣ когта приближихъ до селото така наречено Моратлий 1 часъ до градътъ, тамъ едвамъ ги видѣхъ прѣснати по нивитѣ по на $1\frac{1}{4}$ часъ расстояние, разрѣдени въ цѣпъ да пазятъ и се распорѣждахъ съ конѣетѣ си по снопитѣ на кръстцитѣ. Цѣльта ми бѣше колкото се може по-скоро да се влѣзне въ градътъ и да се успокои душата ми отъ грижовнитѣ мисли и селски неспоразумѣния. Когато наближихъ южнитѣ крайща на градътъ, видѣхъ всичко въ движение, людѣетѣ